

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی تبیین فلسفی نظریه وحدت شخصی وجود از دیدگاه محقق دوانی و صدرالمتهلین

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 5، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

باقر حسین لو - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)

حامد ناجی - استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

وحدت وجود منشا عرفانی دارد اما شاید اولین تبیین فلسفی از دیدگاه وحدت وجود عرفا از آن محقق دوانی باشد. این تبیین فلسفی، پیامدها و لوازمی دارد که چندان موجه و معقول نیست. صدرا نیز در جهت تبیین فلسفی نظریه وحدت وجود عرفا نهایت تلاش خود را به کار بسته است. او با گذر از نظریه وحدت تشکیکی وجود با پیشنهاد یک نظام و دستگاه فلسفی نو فلسفه را نه به پایان بلکه به عرصه‌های تازه از تفکرات فلسفی بدل کرده است. در این مقاله با بیان هرچند مختصر از دستگاه فلسفی و وجودشناسی محقق دوانی، نشان داده می‌شود که دیدگاه او در عین شباهت به تبیین فلسفی صدرا، دچار تناقضات درون سیستمی است. در ادامه با بیان تبیین فلسفی صدرا از وحدت وجود عرفا با مقایسه این دو تبیین فلسفی، نقاط قوت و ضعف آنها و نیز ارتباط این دو تبیین باهم آشکار شد. تبیین فلسفی صدرا در دستگاهی غیر از دستگاه وحدت تشکیکی وجود، بلکه در دستگاه فلسفی نو که صدرا درصدد آن بوده و در برخی موارد در کتب خود به آن اشاره کرده، قابل تامل و دفاع معقول است.

کلمات کلیدی:

وجود، ماهیت، وحدت، کثرت، وحدت شخصی وجود، وحدت تشکیکی وجود، دوانی، صدرالمتهلین، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795705>

